

VILLON ÉS MALLARMÉ

rég, hirdetőoszlop-koromban ~ te! ~ riadtan
vörös Ninától kérdeztem, felelt hamar:
~ urad mit szól ahhoz, hogy fölszaladtam?
~ őtet nem érdekli, ki mit kavar,
bölcs, ritka kedves ember ám...

fatal! belém csikordult pár csillagszavár,
csak nem borért is küldhetném netán,
de biz'... fülembé dongta: híjjon!
ej, mit se bán, nem immel-ám,
szakasztott, mint a Villon,

tüsténkedik, örökifjú vagy koravén?
megosztottunk a vörös Nina-díjon,
bús falragaszok mallarméja, én,
álmélkodón ~ kinyílt a liljom ~
a nők ily fekvőterpeszén